

N:4

Jernvägsvagnen 1 timmes väg
från Bukarest d. 28 Sept.

Egen min hustru!

Sedan jag skref senast till Dig,
ifrån Jassy, hafva vi haft en tråkig
jernvägsresa, genom flera, flacka trak-
ter. I går vid solnedgången, varo
vi vid Barbasi station, nära Galatz,
dit vi likväl ej kommo, men ifrån
en hög bakke fick jag se Donau,
Galatz och Braila. Vi kommo att
passera på Siedau om Bukarest,
och i afton äro vi vid slutet af
vår jernvägsresa, vid Trateschti.
Huru länge vi bli' der, hvast vi
gå derifrån, det är allt tillsvårade
obekant. I allmänhet vet man
här mycket mindre om kriget
än i Pfors. Osäkra rykten, det
ens vidunderligare än det andra,
är allt man hör. Det här tycks

blet endast kråkfötter, som ha-
gonen skakar bra, och den
är mycket bekväm. Ekberg och
jag höra en afdelning för oss, men
hvar sin långa snjuka soffas,
men så är det väl äfven sista
natten på länge som sofit be-
kvämt. Alveder är en krona, så
framt solen går upp, är han
i dörren med släpman, János,
bröd och kött har hela tiden fram
sitts en stor korg, och tredje korg
har vanligtvis haft många gästerna.
Ekberg sitter alltid emot mig och
lappas sine byxor, han har flera
avlag åt det hållet, Han har hela
sin mycket, äfvenså Welling, som
i bisk på annat, studerar en tysk
parlör. För så huru många af våra
bref du får, i Kischinew började
jag memora den, och det senaste
ifran Lassy skickade jag på förskott
via Wien.

Lfrö Ober, Dyrburg och Bjälöstak
skref jag äfven, men ännu har
jag endast fått ett bref af dig,
i Moskwa. 1° och 2° korp. skola
vara endast 1¹/₂ tim. framför oss,
och i Trateski, komma vi till-
samman, för att ej mera skiljas.
Vi håpa kommande mycket väl
öfverens i 4 och 7 korp. Sundman har
 varit på brillant humor hela tiden,
hans betjant är den veda som föt
grilor. Rånben är särdeles hygglig,
jag tror det är hans följelse att
hela vårt samfund, haft en alvordig
prägel, utan att därför vara tråkig.
Han, Gripenberg och Neovius trakter
med sång ofta nog. Pippi Procopi
är en riktigt duktig Quaternestare,
föder hela beteljon, för sin kosak
platt, så det är ett nöje att se,
han med ett ord blifvit riktigt
karvulen. Hausen ser som van-
ligt sammuler ut, men har ändå

ibland tinet upp.

Se så, nu stannar vi för några minuter, sådels invid Bukarest.

Jag slutar därför mitt brev, för att jag det i någon postläda.

Jag försöker ännu denna gång att skriva det till Wien, så se huru det lyckas.

Adrian min egen älskling, käre dig med god mod, och minnsta upp till mamma. Helst henne hjärtligt och säg att jag ätar väntar brev af henne. Kysst våra små, och säg Majon att om hon är snäll, skall jag hemta henne graans pojke.

Adrian älskling, skrif så ofta som möjligt till din

Augustin